

داده و سوراخ‌های زیادی در آن ایجاد شده بود. بعد از آن روز یک هواپیمای سازمان ملل جسد را به قندهار منتقل کرد و در آنجا دفن شد.

مسئله اسامه

دفتر مرکزی سازمان ملل در اسلام‌آباد قرار داشت و مسئولیت ایجاد هماهنگی در تردد در مرز با افغانستان را به عهده داشت. فرانسویس و ندرل نیز ریاست آن دفتر را به عهده داشت. در آن زمان سازمان ملل پروازهای بین اسلام‌آباد و افغانستان را کنترل می‌کرد. در یکی از ملاقات‌هایی که با فرانسویس و ندرل در دفترش داشتم، با شور و شوق در مورد تحویل اسامه بن لادن به ایالات متحده صحبت کرد. اشاره کرد که طالبان باید به قطعنامه سازمان ملل احترام بگذارد. سازمان حق تحویل اسامه بن لادن را در اختیار نداشت اما آمریکا بر آن سازمان فشار می‌آورد.

به ندرل گفتم که در شرایطی نیستیم که بتوانم درباره اسامه بن لادن تصمیم بگیرم. اما از روی کنجکاوی از وی پرسیدم که چرا افغانستان باید اسامه را به آمریکا تحویل دهد؟ او به عنوان نماینده سازمان ملل که قرار است بی طرف باشد، چطور می‌تواند از درخواستی حمایت کند که هیچ وجه قانونی ندارد؟ او جواب سوالم را نداد و فقط گفت: «گوش کن! این تصمیم قطعی است و اگر به زود آن را تحویل ندهید، ایالات متحده، او را به زور خواهد گرفت.»

شک نداشتم که آمریکا داشت خود را برای جنگ آماده می‌کرد و سازمان ملل نیز از آن حمایت می‌کرد. اظهارات سازمان ملل در مورد مواد مخدر در افغانستان نمونه‌ی بارزی از بی طرف نبودن این سازمان است. جنبش طالبان تصمیم گرفت کشت خشکاش و تولید تریاک را در تمام نقاط افغانستان متوقف کند. اما گزارشی که بعدها منتشر شد، آنها را متهم کرد که با توقف تولید و ذخیره مقادیری از مواد خام، برای افزایش قیمت جهانی این مواد تلاش می‌کنند. این گزارش بر موضع‌گیری عمومی جهانی نسبت به ما تأثیر منفی داشت و چهره‌ی مادر مبارزه با مواد مخدر را مخدوش کرد.

نمونه‌ی ای بارز از تحریف حقایق در رسانه‌ها ماجرای زنی به نام زامینه است. او شوهر خود را کشته بود و به قتل خود اعتراف کرده بود. حکمش در ورزشگاه رسمی کابل و توسط نزدیکان همسرش اجرا شد. نمی‌دانم چگونه فیلم این حادثه (اجرای حکم زامینه) به بیرون درز کرد و به سازمان ملل رسید. سازمان ملل متحد چیزی جز متهم کردن طالبان به کشتن زنان بی گناه و بدون اشاره به جزئیات محاکمه یا جنایتی که زامینه به آن محکوم شده بود نداشت!

در مسئله‌ی دیگری گزارشی از سوی سازمان منتشر شد که در آن طالبان به استخدام پسران زیر سن قانونی در این نهاد نظامی برای انجام عملیات نگرهبانی و دفاع از خط مقدم متهم شده بودند. اما هیچ خردسالی یا حتی یک پسر نوجوان در آنجا پیدا نکردند. هر بار که طالبان از نیروی هوایی خود استفاده می‌کرد، سازمان ملل متحد آنها را به هدف قرار دادن مردم بی گناه متهم می‌کرد در حالیکه تعداد بی شمار قربانیان نیروهای پشتیبان امنیت بین‌المللی و نیروهای ناتوان دیده گرفته می‌شد. سازمان ملل افغانستان را تحریم کرده و نسبت به مسائل ما مسکوت است و از آمریکا نیز حمایت می‌کند.